

varerne var brugt i en ovn eller i et fyr til varmfremstilling. Hvis der ikke betales elafgift af eget forbrug, sker der som nævnt en beskatning af al brændsel, der bruges i motoranlæg. Den del af brændslet, der henregnes til elfremstilling, skal endog betale afgift efter satsen for motorbrændstof.

Det er dog muligt efter gasafgiftsloven, alene at betales den lave sats af den brændselsmængde, der går til varme i kraftvarmeanlæg. Men da brændselsmængden skal deles ud fra oplysninger, som alene kraftvarmeværket er i besiddelse af, er den administrative fordel for små anlæg gået tabt. Dette gælder både for kraftvarmeværket og for gasleverandøren.

Selv om der skal betales afgift af brændsel efter en høj sats af brændselsforbruget til elfremstilling, er besparelsen i elafgift netto for elproduktionstilskud dog større end afgiften af motorbrændstoffet.

Fremstilles elektriciteten på et sådant lille kraftvarmeværk kan man dog - hvis man opfylder visse betingelser - vælge at blive elafgiftsregistreret og betale elafgift.

Der foreslås en forbedring af vilkårene for mikro-kraftvarmeanlæg, der ikke er elafgiftsregistrerede, således at disse ikke længere skal betale afgift efter satsen for motorbrændstof, men efter den lavere sats for brændsel til fyringsformål.

2.5. Præcisering af reglerne for tilbagebetaling med tilbagevirkende kraft

Momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt betalte afgifter af energiprodukter og varme, bortset fra den andel til rumvarme og varmt vand, der ikke er til procesformål. Virksomhederne skal opføre den andel, der er tilbagebetalingsberettiget ved at måle denne. I elafgiftsloven er der dog mulighed for, at virksomhederne kan vælge at måle den ikke-tilbagebetalingsberettigede andel.

Virksomheder, der ikke har haft målere monterede korrekt, men efterfølgende indretter sig fuldt i overensstemmelse med kravene til måling, kan med bevilling fra SKAT få tilbagebetaling med tilbagevirkende kraft 3 år forud for den første korrekte måling. SKAT kan tillade, at målinger, der foretages i afgiftsperioder forud for bevillingstidspunktet, kan finde anvendelse. I de tilfælde kan der gives tilbagebetaling med tilbagevirkende kraft 3 år forud for det tidspunkt, hvor virksomhederne anmoder om tilbagebetalingen med tilbagevirkende kraft.

Med den nuværende formulering af bestemmelserne om tilbagebetaling med tilbagevirkende kraft i alle energiafgiftslovene, hvor der kræves måling af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer og varme,

kommer de el-forbrugende virksomheder, der opgør den ikke-tilbagebetalingsberettigede andel af el og varme, i klemme og får dermed ikke deres retmæssige afgiftsgodtgørelse.

Det foreslås, at bestemmelsen om tilbagebetaling med tilbagevirkende kraft præciseres, således at også de virksomheder, der måler det ikke-tilbagebetalingsberettigede forbrug af el, der er gået til rumvarme og varmt vand, kan få tilbagebetaling med tilbagevirkende kraft. Virksomheder der måler det ikke-tilbagebetalingsberettigede forbrug af el begunstiges hermed.

2.6. Svovlafgiftsfritagelse for brændsler der anvendes til produktion af tilsvarende brændsler

Det foreslås, at svovlafgiftsloven ændres således, at energiprodukter, der benyttes til produktion af et tilsvarende energiprodukt, fritages for svovlafgift.

En tilsvarende bestemmelse blev ved lov nr. 1220 af 27. december 1996 indsat i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (nuværende lovbekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998, som senest er ændret ved lov nr. 428 af 6. juni 2005). Undtagelsesbestemmelsen medførte, at raffinaderiers forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1 blev afgiftsfri, såfremt forbruget skete i forbindelse med fremstillingsprocessen af disse varer. Undtagelsen omfattede ikke forbrug af mineralolier og gas, der anvendes som motorbrændstof.

Det følger bl.a. af bemærkningerne til denne lovændring, at »Ved energiafgiftspakkens ikrafttræden 1. januar 1996 blev der indført CO₂-afgift for raffinaderier, der hidtil har været fritaget for energiafgifter. Der er imidlertid opstået tvivl om, hvorvidt dette er i overensstemmelse med direktiv 92/81/EØF af 12. oktober 1992 (mineraloliedirektivet), art. 4, stk. 3, hvor det fremgår, at der ikke udløses punktafgift ved forbrug af mineralolie i en virksomhed, der fremstiller mineralolie, så længe forbruget sker i forbindelse med denne fremstilling.

Energipakken er notificeret af EU-kommissionen i september 1995. Det var på dette tidspunkt opfattelsen i Danmark, at CO₂-afgiften ikke var omfattet af mineraloliedirektivets bestemmelser. Der har den 2. juli 1996 været afholdt et møde mellem embedsmænd fra Danmark og EU-kommissionen med henblik på at få afklaret dette tvivlsspørgsmål. På dette møde fremførte EU-kommissionen, at godkendelsen af energiafgiftspakken alene er sket efter statsstøttereglerne, og at denne godkendelse ikke omfatter eventuelle tvivlsspørgsmål vedrørende raffinaderiernes afgiftsfritagelse efter mineraloliedirektivet. I forbindelse med godkendelsen af energipakken tog EU-kommissionen